

Vpliv slabih knjig in časnikov. »Slovenski Gospodar« je v 2. številki sedanjega letnika objavil članek, ki ga je spisal neki kmetijski fant. V tem članku razpravlja ta vrli mladenič o žalostnem, da, najžalostnejšem pojavu med našim narodom v sedanjem času, in to je, rastoči surovosti in pokvarjenosti mladine. Pisec članka poudarja ozko vez med tem nadvse žalostnim in za narod pogubnim pojavom in med slabimi knjigami in časniki, ki se naši mladini dajejo v roke. Da je med pokvarjenostjo mladine in med slabimi knjigami resnična vzročna zveza, dokazujejo slični pojavi v drugih državah. V Avstriji, in sicer na Solnograškem, so orožniki proti koncu lanskega leta ujeli dva zločinca, 47letnega pivovarniškega pomočnika Jožefa Steidl in 19letnega hlapca Hermana Gerner, ki sta izvršila poskus roparskega umora na nekem siromašnem delavcu. Potek preiskave je dokazal, da sta imenovana bila člana tolpe, ki je izvršila večje število požigov, vlomov in roparskih napadov. Duševni voditelj te tolpe je bil kljub svoji mladosti 19letni Herman Gerner. Ta mladi fant je povedal na sodnijski zgodovino svojega življenja ter sam izjavil, da ga je čitanje slabih časnikov in knjig duševno in moralno popolnoma pokvarilo ter spravilo na pot zločinov. Ni bil še 18 let star in že je napadel nekega kmeta, ga ustrelil in oropal. Tudi njegovim zločinskim pajdajem so dokazali 19 vlomov in nekaj umorov in napadov na potnike v avtomobilih. Tako pokvarja mladino slabo čtivo. Kdor hoče mladino resnično izobraziti in moralno dvigniti, jo mora rešiti slabih knjig in listov, ki so strup za mlado dušo in nesreča za ljudstvo.

Čemu katoliški redovniki in redovnice? Na nekem socialističnem shodu v Barceloni na Španskem, ki se je vršil nedavno, se je strastno hujskalo zoper katoliške redovnike in redovnice. Neki gvornik je, kakor poroča londonjski list »The Universe«, celo uro z vso protiversko strastnostjo, ki je običajna v teh krogih, napadal katoliške redove. Ko je končal svoj govor, je predsednik zborovanja vprašal: »Ali še želi kdo k tej stvari besedo?« Dvigne se siromašen delavec ter mirno izjavi: »Nisem govornik, nimam takšnih sposobnosti, kakor moj predgovornik. V preprostih besedah bom povedal resnico. V moji hiši je izbruhnila difterija. Obbolela je na njej najprej moja hčerka, potem pa moja žena, ki ji je stregla. Poklical sem usmiljeno sestro, da jima streže. Stregla jima je z veliko nožrtvovalnostjo. Ozdravela je hčerka, ozdravela je moja žena. Usmiljena sestra pa je obbolela na difteriji ter umrla.« Ob besedah tega preprostega delavca je zagromelo veliko odobravanje po celi dvorani.

Uspehi misijonov. Poslednji papeži se močno trudijo, da bi se katoliška vera razširila med poganjskim svetom. Osebito sedanji papež Pij XI. posvečuje vso svojo skrb pospeševanju misijonstva. Velikim naporom so tudi pri-

merni veliki uspehi. V zadnjih desetih letih je bilo v Evropi in Ameriki ustanovljenih 4000 društev, ki nabirajo prispevke za misijone. V misijonskih pokrajinah se je število domačih duhovnikov podvojilo: od 2570 na 5000. Število misijonskih postaj se je dvignilo od 312 na 480. V tej dobi so misijonarji pridobili in včlanili katoliški Cerkvi okoli 10 milijonov ljudi. Priznati je kajpada treba, da se je v tem času rodilo v teh krajih okoli 50 milijonov poganjskih otrok. V sami Indiji pride na 360 milijonov Indijcev samo 3 in pol milijona katoličanov. Je torej še ogromno polje za udejstvovanje katoliškega misijonstva, ki zasluži ter tudi potrebuje vso našo podporo.

Protestantovski duhovnik — katoličan. Učeni protestantovski pastor v Kopenhagu na Danskem Pavel Andrej Erichsen se je nedavno spreobrnul h katolicizmu. Med protestanti je imel vsled svoje učenosti in delavnosti velik ugled. V tem je bil razlog, da so ga njegovi protestantovski rojaki poslali v Nemčijo, da tamkaj deluje za protestantovske misije v inozemstvu. Erichsen je v Nemčiji videl na lastne oči, kaj je katolicizem in kakšni so katoličani. Protestantovski predsodki zoper katolicizem, v katerih je bil vzgojen, so splahneli in skopneli kakor sneg ob solncu. Sklenil je postati katoličan. Preden je izvršil ta sklep, se je za dva meseca umaknil v sloveči benediktinski samostan Marija-Laach. V znameniti božjepotni cerkvi sv. Marije v Kvelaeru je bil krščen in sprejet v katoliško Cerkev.

„Domovina“ se spotika.

Podeželski list takozvanih naprednjakov v Sloveniji, ki nosi naslov »Domovina«, se spotika nad poročilom nekega slovenskega lista o tem, da se je neki kmet spričo nizke cene živine raz-

jokal. O tem piše »Domovina« v svoji številki z dne 9. februarja takole: »Slovinci smo hudo neodločni in prav nič nas ne izmodrijo izkušnje. Prav značilna za to trditve je vest, ki smo jo čitali nedavno v nekem listu in ki se glasi: »Slaba cena živini. Pred dnevi mi je že dolgo znani kmet tožil tako-le: Na cvetno soboto leta 1930 sem kupil par volov za 8100 dinarjev. Zdaj vsake tri dni poleg lepe mrve pokrmim še vrečo svinjske moke. Ponudil sem vola mesarju v prodajo, češ, da bosta tehtala blizu 1300 kg. Ponudil mi je 3000 Din. Kmet se je resnično razjokal.«

Dotični slovenski list, ki je to poročal, je s tem podal resnično sliko sedanjih gospodarskih razmer, ki najhujše tlačijo kmeta. Navedeni primer pojasnjuje, da je kmet pri paru volov zgubil nad 5000 Din. Znani so nam slučajji, da so kmetje izgubili 6000 in še več dinarjev. Ali veste, gospodje okoli »Domovine«, kaj to pomeni za ubogega kmeta, ki mora vse, kar prodaja, prodajati globoko pod ceno, kar kupuje, pa drago plačati in plačevati davke in razne dajatve?! Ni čudo, ako se priča takih razmer kakšnemu kmetu zasoljijo oči.

»Domovini« pa to ni prav in zato takole modruje ter kmetu svetuje: »Mirno redi kmet svojo živino in čaka, da se bo odebelila za prodajo. Ko misli, da bo že dovolj opitana, pa stopi k mesarju in mu reče: Tako in tako živinče imam in ga danes prodam. Prav nič ne misli na to, ali ima tisti mesar potrebo za njegovo živino ali ne. Prav nič ne poizveduje, ali bi sosedni mesar morda bolje plačal njegovo živino. Samo to ve, da bi moral pri živini prirediti. Če se mu pokaže izguba, pa joče, češ: Poglejte siromaka, ki se je zastonj trudil.« Tako »Domovina« beseduje ter se obenem spotika nad »tistimi« gospodi, ki pišejo in priobčujejo take zgodbe o jokajočem kmetu!

Zlata družinska slavnost. Bilo je veselje na prijaznem Smolniku v župniji Ruše, ko sta obhajala zadnje dni zlato poroko nad vse čislana veleposestnika Dragotin in Terezina Harič. Kakor pred 50 leti, tako sta tudi sedaj obhajala zlato poroko v mični smolniški cerkvi in zlatoporočne obrede je opravil nečak Lojze Pajtlar, kaplan v Cirkovcah. Imel je na blaga zlatoporočenca ganljiv nagovor. Krasni slavoloki in grmenje topičev je oznanjalo redko slavnost. Na dan slovesnosti so prihiteli od vseh strani sorodniki in prijatelji, da so počastili blaga slavljenca, in jima izkazali ljubezen. Imela sta 3 otroke, ki so vse preskrbljeni. Vsak otrok je imel v srce segajoč govor na dan jubileja in izkazal ljubemu ateku in mami hvaležnost. G. Harič je bil 47 let vzgledni občinski mož občine Smolnik in je za velike zasluge dobil red sv. Save 4. razreda. Naš blagi slavljenec je tudi pristni planinski posestnik, ki ljubi nad vse planine. Njegovo veselje

sta les in žaga, koja obišče dnevno. Haričeva hiša je zelo gostoljubna in je posebno turistom pravi dom. Gospa Haričeva, akoravno že 50 let poročena, zgleda mlada in čvrsta in ima za vsakega prijazno besedo in dobro postrežbo. V to hišo prihajajo tudi sami kršč. časopisi, »Slovenski gospodar« je veliko let stalen gost in je tudi dolžan čislanim jubilejantoma zaklicati: Še do skrajnih mej človeškega življenja!

Po nesreči ustreliš prijatelja. 55letni posestnik Jakob Šujen iz Ciglence pri Sv. Barbari v Slov. gor. je čul zvečer zunaj hiše ropot. Ker se danes radi klatijo v nočnem času okrog voglov razni nepoštenjaki, je snel Šujen svojo puško s klina in šel venkaj pogledat. Zapazil je, da mu je nekdo podrl stranišče. Ker je še vedno ropotalo, je oddal v smeri šuma strel in krenil nazaj v hišo. Sosedje in Šujenovi domačini so našli s prestreljenimi prsi in v zadnjih zdihljajih Šujenovega najboljšega prijatelja Janeza Slaniča. Slanič je bil namenjen k Šujenovim po jabolčnico, ko je padel strel in ga smrtonosno zadel. Po nesreči zagrešeno krvavo dejanje je Šujena tako pretreslo, da si je hotel sam končati živ-